

ŘÁD ŽIVOTA LIDÍ A VČEL

25.12.2023, Kamil Vystavěl

Jan 1,1-14: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Nejsem včelař a o včelách toho patrně vědí víc moje děti než já, protože byly na rozdíl ode mne minimálně jednou na exkurzi u včelaře. A přece si dovolím povědět dnes pár slov o včelím úlu. Patří k němu neodmyslitelně typické pravidelné šestiúhelníkové komůrky, které včelky staví z vosku jednak jako pokojíčky pro budoucí generaci, jednak jako poličky ve spížírně pro úschovu sladkého medu. Zvládnou to samozřejmě samy od sebe, nikdo jim nemusí radit, ani pomáhat. Mají to tak nějak v oku či v povaze stavět svůj dům právě takto. Nicméně aby to měly včely jednodušší, včelaři jim do úlů obvykle umísťují voskové mezistěny, takové základní stavební desky, ve kterých už jsou z obou stran pravidelné šestiúhelníky předem vylišované a připravené coby půdorys budoucích komůrek. Včelky díky tomu nemusejí začínat úplně od nuly a podle daného základu jen pokračují, vztyčují stěny komůrek a plní je.

Logika světa

A teď připomenu biblické čtení: *Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest.*

Včely staví úl podle určitého systému, podle předem dané logiky, a podobně je tomu s celým světem. Řídí se určitou logikou, protože ve svém základu má zakódovaný princip, kniha Janova evangelia říká: *slovo*. To *slovo* bylo již na počátku, podle tohoto principu vznikl svět a ve světě život. Je to tvořivé slovo, tvořivá logika. Všechno a všichni z ní vycházejí, tomuto životnímu principu všichni podléhají a není ani jeden človíček, ani jeden živý tvor, který by se obešel a mohl dlouhodobě stabilně fungovat bez něj.

Otázkou je, co je ten základ – o jaký princip jde? Podle jaké logiky se řídí život a jaký smysl je v něm ukrytý? V případě včel se to zdá být jednoduché – pozorujte je a třeba něco uvidíte a objevíte. Nejprve jsou vidět šestiúhelníčky nalepené pěkně jeden na druhém, létání z úlu na kytičky a zpět. Když se ovšem člověk ponoří do světa včel hlouběji a zjistí, jak během svého krátkého života se každá naučí a vystřídá celou řadu rolí, jak se všichni podílejí na fungování včelstva, jak se vzájemně v úlu potřebují, jak si rozumějí a doplňují se, je to naprosto fasicující a úžasné. Životodárná logika. U včel to funguje. Obraťme se nyní na úl lidský.

Logika života

Na počátku bylo Slovo... v něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. Tma to světlo nepřijala, neporozuměla mu, nepochopila je. To co včely samozřejmě vědí a řídí se tím, to u lidí zdaleka není samozřejmé. Životodárný princip není všem znám, není zdaleka pro každého pochopitelný a zřejmý. A to má neblahé důsledky pro rodiny i celé národy. Během svého života teprve hledáme, teprve odhalujeme a zjišťujeme, jak mají vypadat lidská obydlí, jak by mohla vypadat fungující spolupráce, jaké místo mezi lidmi máme dnes a jaké za rok. Hledáme princip života, hledáme životodárnou logiku. Hledáme to, co temnota nedokáže pohltit, pochopit, získat, ani ovládnout.

Jsmo tedy trochu jako ty včelky, ale zdá se mi, že lidstvo na rozdíl od včelstva si počíná poněkud zmateně. Spousta energie vynakládá zbytečně, na nevhodných místech, lidský úl je nepevný, leckde děravý a všelijak zdeformovaný. Lidé postavili celé mraky komůrek, které se dost dobře nehodí ani pro budoucí generaci, ani pro uchování sladkého medu.

Je tu však dobrá zpráva, dobrý počín: do zmatek lidského úlu a lidské společnosti jednoho dne laskavý včelař opatrně vložil rámečky s krásně a přesně vylisovanými mezistěnami. Základní voskovou desku s přiléhajícími šestiúhelníčky tak, jak to má být. Řečeno jinými slovy: Bůh poslal lidem svého syna. Anebo ještě jinak: Tvořivé Slovo, které bylo na počátku jako princip všeho života, se stalo tělem a přebývalo mezi námi.

Mocný princip – přijmout dar

Cituji: To pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; přišlo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.

Kristovská logika přetváří izolované jedince v pevnou síť vztahů. Kristovské principy dávají lidskému životu budoucnost. V tom tvořivém Slově je od počátku až podnes úžasná moc. Vlastně ani nemusíme nutně držet nestále v ruce tu základnu s šestiúhelníčky. Důležité je však vykročit ven z temnoty, která nám brání onen princip pochopit a přijmout.

Mám za to, že ta Kristovská logika se názorně ukazuje právě ve slovu *přijmout* – přijmout dar. Být obdarován. Vnímat, co mi bylo dáno. Budeme-li se soustředit na to, co nám schází, na to, co nemáme a co nám dáno nebylo, budeme-li hledět především na to, co je nám vzdálené a nedosažitelné, bude se člověku těžko dýchat a těžko žít. A ztrácí se povědomí, že jsme byli obdarováni.

Ještě jednou opakuji, co stojí psáno v biblickém čtení: Ti, kdo Kristův dar přijali, získávají zvláštní moc, dostali totiž *moc stát se Božími dětmi*. Z toho mi vychází, že přijímání darů a dobrovolné dávání darů je proces nabitý energií, proces, který dává moc, dává sílu, dává svobodu. A proto navrhuji: zkusme se méně zabývat a méně vysilovat tím, co nám kdo dluží, tím co bychom si zasloužili, nebo co si rozhodně nezasloužíme, je to opravdu vysilující. Zkusme se soustředit na dary, jimiž jsme zahrnutí, možná objevíte, že v nich je ukrytá teplá a čistá energie, síla pro další dny a úkoly a vztahy - a na tomto principu postavme komůrky svého života. Vždyť Kristus nám dává moc stát se Božími dětmi a to je jedinečný, skvělý a silou nabitý dar.